

Generalinspektøren for Fodfolket. Kjøbenhavn, den 16de April 1880.

Ved Skrivelse Nr. 77 af 6te ds. har Deres Excellence forlangt mine Ytringer i Anledning af den medfulgte Betænkning over Forslag til Lov om Hærens Ordning, afgiven af Folkethingets Udvalg den 7de April d. A.

Idet jeg efterkommer Deres Excellences Paalæg skal jeg om Betænkningen i Almindelighed tillade mig at udtale:

at jeg finder det meget beklageligt, at Udvalget har foreslaaet en saa betydelig Nedsættelse i Fæstningsartilleriets Størrelse, en Nedsættelse, jeg ikke kan finde tilstrækkelig begrundet ved Mindretallets Motivering. Thi selv uden Hensyn til Spørgsmaalet om Kjøbenhavns Befæstning forekommer en Udvidelse af Fæstningsartilleriet mig nødvendig for at kunne have den fornødne Artilleribesætning disponibel til de Feltværker, man dog i hvert Tilfælde vil se sig foranlediget til at anlægge under en Krig, ligesom Forslaget om at negte en saadan Udvidelse eller udsætte den, forekommer mig ikke at være i Samklang med Forslagene om Fodfolkets Forstærkning; thi denne vil navnlig komme til Anvendelse ved Forsvaret af befæstede Stillinger, idet man nemlig efter min Formening, med den foreslaaede Organisation af samme, kun ganske undtagelsesvis vil kunne gjøre Regning paa at kunne anvende den til Operationer i aaben Mark i Forbindelse med Liniehæren.

Jeg maa ligeledes anse en Indstrækning af Liniehærens Afdelinger, navnlig af Fodfolket, som det af Udvalgets Flertal er foreslaaet, for aldeles uforenlig med, hvad Landets Forsvar vil kræve. Jeg kan ikke i Landets økonomiske Forhold se Nødvendigheden heraf, og jeg maa anse den Styrke, der af Ministeriet er bragt i Forslag og som er overensstemmende med Hærløven af 1867, som værende det Minimum, hvormed man vil kunne yde et Forsvar med nogenlunde Udsigt til Held.

Jeg maa endvidere i Henshold til min Opfattelse af Forstærkningens Anvendelse fastholde, at den Maade, hvorpaa Lovforslaget foreslaar denne organiseret, nemlig som en særskilt Hærafdeling, er at foretrække fremfor at give den en taktisk Forbindelse med Liniehæren. Om Bataillonerne muligen bleve formerede paa 6 Kompagnier istedetfor paa 4, skal jeg dog ikke lægge nogen særdeles Vægt paa, skjøndt jeg naturligvis maa anse det Sidste for det vigtigste.

Den betydelige Nedsættelse i de ved Lovforslaget bestemte faste Befalingsmænds Antal maa jeg anse for meget uheldig. Det er, som i Lovforslaget fremhævet, netop en betydelig Forsøgelse heraf, som Hæren har nødig, og selv det af et Mindretal foreslaaede Befalingspersonale maa jeg for Fodfolkets Bedkommende anse for for ringe. Der vil her ikke have Befalingspersonale disponibelt til at afgives til Depoterne m. v. under Krigsforhold, og der haves saaledes aldeles ingen Reserve til at erstatte de opstaaende Vacancer. Man vil derved komme til at svække Hærens Kampdygtighed og Sammenhold netop i det Dødelik man skal bruge den.

Idet jeg iøvrigt med Hensyn til de Vædringsforslag, som vedrøre den mere specielle Organisation, skal indstrænke mig til at udtale mig om, hvad der vedrører Fodfolket, skal jeg dernæst bemærke: